

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاښد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن – المان
۳۰ اپریل ۲۰۰۸

گرما به آغوش

لب و دندان و زبانِ توره ، بوسیده روم
نرم نرمک بدنِ نرمته ، مالیده روم
با فشارِ نمکین ، شهد ، چشانیده روم
یک شبی در بغلِ تنگِ تو ، خوابیده روم
خوده در بسترِ فرمانِ تو ، پیچیده روم
همچو نداف ، تکانیده و ، کوبیده روم
گنبدِ ناز و ادایته ، پسندیده روم
قطره های گهرِ وصل ، چکانیده روم
آب رحمت به سر و رویِ تو ، پاشیده روم
کیسه و صابون و لیفِ توره ، دزدیده روم
کاش میشد بغلِ نازته ، خاریده روم
خپ و چپ ، تهکو احسانته ، پالیده روم
ز حیا ، چاره و راهِ دگه ، سنجیده روم
هیكل و پیکر و اندام ، پرستیده روم
تخمِ عزت به همه باغچه ، کاریده روم
کامِ دل کرده روا ، مست و خرامیده روم
پاسخی گر ندهی ، با سری ترقیده روم

کی بیایم ، رُخِ زیبای توره ، دیده روم
سر شب تابه سحر ، ناز و نوازش بیتیت
ناگهان چنگ زده ، سخت به آغوش کشم
پیکرِ مرمی ، با شعر ، تراشم ز تنت
کاش چادرشو بُوغبندِ توره باز کنم
پنبه تَشکِ جادویته ، با نغمه مهر
سرِ اخلاص نهم ، معبدِ احساسِ تو را
هوسِ سجده به بسمنتِ تو دارم صنما
مست و مدهوش و خرابت کنم از گرمی عشق
گر به گرما به آغوش تو غسلی نکنم
حلقه دستِ تو ، بر گردنِ من می زبید
دلِ بی پیر ، اگر گم شوم ، باکی نیست
اگر از شرم ، امانت نتوان ، پالیدن
گر به محرابِ جمالِ تو ، عبادت نشود
ز قضا و قدر و ، قسمت و تقدیر ، منال
حال ، فرما که ، چه موقع ، بیایم به برت
« نعمت » از حوصله مندی تو بیحوصله شد